

“ALT liv kommer fra een kilde, som er selveste livet i alle ting, og ikke alene liv, men også intelligens; det er, hvad religionerne kalder GUD. Hvad end vi kalder det, er det det samme. Forskellen er i navnet alene.

Der er mange profetier og adskillige overbevisninger angående RELIGION i verden. Den nuværende religion, den kommende religion eller den tidligere religion – den snak er for dem, der opdeler sandheden, som er én, i mange.

DÉT er noget levende i sjælen, i sindet og i menneskets hjerte – dets fravær holder mennesket nede som en død, og dets nærvær giver mennesket liv. Er der en RELIGION, er dette, hvad den er.

Hvis nogen spørger, hvad sufisme er, hvilken slags religion den er, så er svaret, at sufisme er hjertets religion, den religion i hvilken det primære er at søge Gud i menneskehedens hjerte.”

Pir Inayat Khan

LOGOS

LOGOS Bevidsthedsmagasinet
Nr 5, marts 2006

Ansvarshavende redaktør

Mikael Eriksson

Redaktion

Mikael Eriksson

Emil Noll

Elodia Bohn Johansen

Illustration

Hans Hvass

Foto

Celia Clausen

Mikael Eriksson

Layout

Elodia Bohn Johansen

Mikael Eriksson

Skribenter i dette nummer

Mikael Eriksson

Mihai Stoian

Mikkel Ravn

Mohamed Azzouzi

Tim Ray

Virukta Johansen

Benita Holt Rasmussen

Elodia Bohn Johansen

Hans Hvass

Oversættelse

Magnus Falko

Elodia Bohn Johansen

Hans Hvass

Korrektur

Elodia Bohn Johansen

Annoncer

Emil Noll 41 40 49 09

Distribution

Emil Noll 41 40 49 09

Abonnement

Elodia Bohn Johansen 22 80 83 58

Girobank

9541 1008 3117

Distribution DCA

www.logosmagasin.dk

Email: logos@logosmagasin.dk

Telefon: 26 15 23 02

Møngevej 11, 3210 Vejby

LOGOS Udgives af den almennyttige fond, Logosfonden, der støtter tværspirituelle formål og bevidsthedsarbejde.

© LOGOS 2006

Artiklerne er udtryk for forfatterens egne meninger

FRED ER SAGEN

I 70'erne og 80'erne var der i Danmark en forholdsvis bred opbakning bag fredsbevægelsen. Den fred man talte om, var ikke den eviggyldige åndelige fred, men mest en modstand mod krig. Selv om det var en ydre fred, defineret af venstrefløjen, var der alligevel en herskende holdning imod krig, på tværs af samfundslag. Interessen for verdens ve og vel smittede af på alle. Bred tilslutning til principperne om fredelig forhandling gjorde det umuligt, at Danmark dengang for eksempel kunne have tilsluttet sig en Irak-krig. Stadigvæk havde den sjælelige dimension begrænset plads. Da verden i 90'erne blev omfavnet af teknologiens acceleration, begyndte vi at kigge mere indad. Det betød dog bare, at verdens problemer blev mindre interessante. Mange anså også venstrefløjens engagement i verdens ve og vel for en slags lokkemad fra kommunismen, som jo nu var kollapsede og afsløret som en fuldstændig gal idé. Derfor var det nu OK at vende verden ryggen.

De diskussioner, mange havde før murens fald, foregik ganske vist på et materialistisk grundlag. Fronterne var desuden sat i et politisk teater, vi ikke kunne gennemskue. Vi var opslugt af øst-vest dualiteten. Men dette grundlag var manges virkelighed, og vi diskuterede i det mindste. Efter murens fald har den internationale politik hvirvlet mere og mere omkring et begreb, som flere og flere ser som den endelige destination: ”Den Nye Verdensorden”. Begrebet blev sluppet fri i offentligheden af den første præsident Bush, da han indledte den første gulfkrig, men det var et meget kendt begreb blandt indviede i magtens gallerier, over det politiske niveau. Lad os tage denne ”orden” til diskussion før den bliver til virkelighed.

Den orden er for eksempel udtrykt i verdenshandelsorganisationen WTOs strategi, der har ødelagt og fastholdt samfundene i den 3. verden på et velfærdsniveau, der ikke fortjener sit navn. Kun med skam kan vi iagttage dette økonomiske system, hvor vores velfærd er de fattige landes elendighed. Mens rockstjerner og præsidenter deler ’plastre’ (”band aid”) ud til de hungrende, overgår vi os selv i blindhed og skruppelløshed. Ikke alene skjuler vi, som bistandsorganisationerne nu afslører, vores egoisme bag Bonos og Geldofs popularitet. Vi invaderer også fattige og bomber civile for at opretholde vores ”civilisation”, hvilket i virkeligheden vil sige økonomi. Som undskyldning dømmer vi deres civilisation ”farlig” eller ”underudviklet”.

Her står vi, nu hvor en såkaldt ”religiøs” konflikt fylder mediernes. Vi optages af ”kulturkamp” og ”værdidiskussion”, men hvis vi vil undgå at gentage 70’ernes og 80’ernes kunstige diskussioner uden kendskab til magtens forvaltning, må vi nu finde svaret på de dybe spørgsmål. Hvad *er* religion? Hvad *er* frihed? Hvad *er* fælles for mennesker? Og for at tage det helt banale, men presserende: Er dem, der har lederskabet, også de klogeste?

Vores indre visdom må frem i lyset. Lad os huske, at vi har det i os. Er vi måske en kosmisk tilfældighed, uden berøring med eviggyldige værdier? Der er nemlig eviggyldige værdier, som ikke bliver nævnt i ”kulturkampen”. Kærlighed, Visdom, Harmoni og Fred. De værdier er overskrift i alle religioner, men overset i næsten alle os mennesker. Dramaet er, at disse værdier endnu ikke er kommet ind i diskussionen. Den har indtil nu handlet om kulturkanon og kultursammenstød, i stedet for om hvad de eviggyldige værdier er, som kan samle alle kulturer. Når vi husker disse værdier, respekterer vi både vores egen og de andres åndelighed, og kommer samtidig ud af begrænsningerne og ind i sandheden om os selv. En win-win strategi.

Fred

Elodia Bohn Johansen, Emil Noll og Mikael Eriksson